

ПОЛІТ. Сучасні проблеми науки. Гуманітарні науки: тези доповідей XX Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених: [у 2-х т.]. – Т. 2 (м. Київ, 1-3 квітня 2020 р.) / [ред. кол.: В.М. Ісаєнко та ін.]; Національний авіаційний університет. – К.: НАУ, 2020. – С. 300-301.

УДК 796.325 (043.2)

Вагін Е.О., Ткаченко З.О.

Національний авіаційний університет, Київ

ВАЖЛИВІСТЬ ТА РІЗНОМАНІТНІСТЬ ТАКТИКИ В БАСКЕТБОЛІ

Баскетбол це олімпійський вид спорту, в якому важлива відмінна підготовка спортсменів. У команді всього п'ять гравців: сильних, великих, витривалих. Але цього недостатньо в такій популярній грі, тому перед кожної грою тренер дає поради як вести гру з цим противником та продумати кожен крок, щоб виграти.

Баскетбольну тактику слід розуміти як організацію індивідуальних та колективних дій гравців, спрямованих на досягнення перемоги над опонентом. Залежно від положень гри та середовища, що постійно змінюється, команда повинна застосовувати найбільш відповідну тактику. Чим різноманітніша тактика команди, тим більше шансів на успішні виступи. Для ведення поєдинку гравці використовують тактичні комбінації та індивідуальні тактичні дії.

Під час гри в баскетбол відбувається постійне чергування між грою в обороні та грою в атаці. З того моменту, як один з гравців команди заволодіє м'ячем, ціла п'ятірка переходить у атаку, а прагнення гравців спрямовані на прорив оборони противника та досягнення результату. З моменту втрати м'яча вся команда переходить в оборону, і кожен гравець намагається якомога швидше заволодіти м'ячем, не дозволяючи його кинути у свій кошик. Таким чином, успіх команди залежить від якості гри як в атаці, так і в захисті. Оскільки вся гра складається з дій кожного з п'яти членів команди, опис тактики починається з індивідуальних дій гравця в захисті та в атаці. Індивідуальні тактичні дії гравця розуміються як його навмисні дії, виражені у виборі місця на майданчику, у прямій боротьбі з опонентами (в межах правил гри) та у шахрайських діях.

Індивідуальні дії гравця завжди зумовлені завчасним планом команди. Як правило, створення плану (тактики) – робота тренера, який завчасно оцінює сили опонента і знаходить слабкі сторони. Існує дуже багато тактик, це і не дивно, бо під час гри команда змушена змінювати свої плани, дивлячись і оцінюючи ситуацію в реальному житті на майданчику.

Під час гри використовується групова тактика – це різні комбінації атаки та оборони. Вона включає конкретні скоординовані дії між 2-3 гравцями команди. Для нападу типове проходження м'яча, вхід на порожнє місце, перетин, скринінг є типовими, а для захисту – мережею безпеки або перемиканням.

Тактика колективної атаки має дві основні форми: швидка атака та позиційна атака. Обидві форми атаки, особливо позиційна атака, можуть бути розіграні різними способами.

Швидка атака використовується в більшості випадків як контратака після того, як команда заволоділа м'ячем. Перед тим, як опонент стає в оборону (1-3 людини), гравці атакуючої команди швидко вибігають вперед, щоб створити перевагу в силі, і завершують цю комбінацію після декількох пасів (5-6) за допомогою решти гравців успішно кинувши м'яч у кошик.

Якщо супротивник зумів правильно побудувати захист і швидка атака виявилася невдалою, застосовується позиційна атака. У цьому випадку команда намагається створити коридор в захисті суперника за допомогою подач, перехрестя з м'ячем або без нього, за допомогою бар'єрів, щоб успішно завершити атаку.

Шлагбауми тримають захист суперника деякий час, щоб нападник зміг перебувати між кошиком та захисником суперника і у нього не було ніякої перешкоди рухатися до

кошика. Часто підготовча фаза атаки повторюється, оскільки захисники суперника заважають команді використовувати сприятливі моменти для кидка.

Кожен гравець «покровительствує» певного гравця з протилежної команди. Цей тип захисту може здійснюватися на всьому майданчику або лише у полі вільного кидка (всебічне зберігання). Завдяки всебічному опіку захисник команди, що захищається, залишає зону штрафних ударів, щоб перешкодити супернику здійснити дальній кидок.

Захист зони має загальні риси з інтегрованою системою охорони. Усі гравці команди колективно захищають зону штрафних кидків, щоб запобігти кидкам.

Кожному гравцеві присвоюється певна область на майданчику. Домовленість така: один гравець праворуч і ліворуч від зони штрафних кидків на рівні штрафної лінії. Через те, що оборона пасивної зони має багато негативних аспектів, як тактичних, так і методологічних, вона вкрай рідко використовується в чистому вигляді.

Отже, кожну тактику слід опанувати баскетбольній команді. Бо ніхто не знає як саме готується опонент. Це допоможе орієнтуватися в різних ситуаціях під час гри.

Науковий керівник: Старостіна К.В., викладач